

Jana Hezinová, *The Legend of the Vampire in the Works of Nineteenth Century British Literature*

Bakalářská práce

Posudek vedoucího práce

Bakalářská práce Jany Hezinové se zabývá interpretací tzv. „upířských“ textů, tj. povídek a románů s upířskou tematikou, tak jak vznikaly v anglické literatuře v průběhu 19. století. Ze sémantického hlediska ji zajímají především dva okruhy, hrozba úpadku moderní společnosti včetně problematiky tělesného a duševního zdraví a hrozba rozkladu tradičního chápání sexuálních rolí a sexuálního chování. Jde tedy o významové okruhy vyskytující se ve výkladech upířských textů velmi často.

První část práce se zabývá vznikem a vývojem upířské tematiky v anglické literatuře a opírá se o excerpci poměrně známých faktů z dějin šíření vampyrománie Evropou 18. století, se stručným průhledem do dávnověkých představ o „tvorech“ příbuzných upírovi (z nichž se moderní podoba upíra vyvinula). Mapuje též základní texty anglické literatury 19. století, s důrazem na práce prozaické. Z básní uvádí pouze Coleridgeovu „Christabel“ a Staggova „Upíra“ (The Vampyre), ne však pozdější, méně významné básnické texty (John Payne: „Lautrec“, 1880, R. Kipling: „Upír“, The Vampire, 1897). V přehledu rovněž chybí zmínka o povídce Mary E. Braddonové „Dobrotivá paní Ducaynová“ (The Good Lady Ducayne, 1896), třebaže s jejím textem později studentka pracuje (s. 48).

Jádro bakalářské práce tvoří dvě kapitoly zabývající se detailně zmíněnými dvěma sémantickými okruhy. Hlavní problém při hodnocení práce vidím v markantním rozdílu mezi povahou obou kapitol, tj. mezi způsobem zpracování dané látky. Zatímco kapitola věnovaná otázkám sexuality a jejich metaforického i přímého zobrazení v upířských textech velmi konzistentně rozvíjí tuto problematiku na pečlivě zvoleném materiálu a postupně ji prohlubuje, předchozí kapitola se vyznačuje spíše bezradností a nesystematičností. Místo textové analýzy tu spousta místa zabírají průvodní informace kompilované ze sekundárních pramenů, aniž posléze najdou přesvědčivou oporu v práci s vlastními povídkami a romány, výklad je namnoze nespojitý a ne vždy zcela přesvědčivý. Kupř. interpretace povídky E. Lintonové „Jak dopadla madam Cabanelová“ (The Fate of Madame Cabanel) jako textu, kde „the superstitious past suppresses the rationality of the present“, odvádí pozornost od mnohem důležitějších významových rovin třídního a etnického rozdílu (Anglo-Saxon vs. Celtic). A celá závěrečná pasáž o duševních chorobách, tak jak je pojata, ukazuje, že jde spíše o druhotný aspekt ve významovém poli těchto textů.

Na předložené práci se markantně odráží to, že její finální podoba vznikala ve spěchu. Z toho důvodu bohužel nedošlo k razantní revizi kritizované kapitoly a taktéž vinou nedostatku času zůstalo v textu práce nemalé množství jazykových chyb, které ji zbytečně hyzdí. Práci Jany Hezinové doporučuji k obhajobě, ale vzhledem k uvedeným skutečnostem navrhuji hodnocení na pomezí známek „velmi dobře“ a „dobře“, v závislosti na průběhu obhajoby.

PhDr. Zdeněk Beran

Praha, 31. srpna 2015